

Càntut

La filla del Carmesí

Cançons de tradició oral

Montserrat Olivella i Canals, Sant Miquel de Campmajor

1. Pe - ti - te - ta l'han ca - sa - da, la fi - lla del Car- me - sí; de tan pe - ti - te - ta
bu - far - li la so - pa ia - mo - ro - sir - li el coi - xí; la cal - ça - ven do - tze
te diu a sa ma - re: "Gen-til mu - ller m'heu tri - at; ros-sa com la gi - nes

qu(e)e - ra, no sap cal - çar ni ves - tir, de tan pe - ti - te - ta
da - mes, la ves - ti - en tren - ta - sis, la cal - ça - ven do - tze
te - ra, dol - ça com el sos - pi - rar.

10 qu(e)e - ra, no sap cal - çar ni ves - tir. 2.Han de
da - mes, la ves - ti - en tren - ta - sis. 3.El com -

4. Mes l'heu triada xiqueta,
que tota cap a la mà;
quan se lleva vol rondalles,
quan va al llit l'han de gronxar,
quan se lleva vol rondalles,
quan va al llit l'han de gronxar.

5. Si aixeca els ulls i no troba,
es posa a plorar i xisclar.
Amb el rei me n'aniria
si em volgués al seu costat;
deixaré la Carmesina,
a veure si creixerà.